

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5534/2021
06.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Милош Галић, адвокат из ..., против тужене малолетне ББ из ..., коју заступа законски заступник мајка ВВ, чији је пуномоћник Борислав Шушњар, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 286/21 од 02.07.2021. године, на седници већа одржаној 06.10.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 286/21 од 02.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1715/20 од 27.04.2021. године, делимично је усвојен тужбени захтев и измењена је пресуда Основног суда у Новом Саду П2. 1811/2017 од 06.06.2018. године тако што је обавезан тужилац да на име свог дела доприноса за издржавање малолетне тужене плаћа месечно износ од 20% својих редовних месечних примања умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање почев од дана доношења пресуде па убудуће, док за то постоје законски услови сваког 1. до 10. у месецу за текући месец, исплатом на рачун мајке малолетне тужене ВВ. Одбијен је тужбени захтев тужиоца да на име свог дела доприноса за издржавање малолетне тужене плаћа месечно износ од 15.000 00 динара. Одређено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 286/21 од 02.07.2021. године, усвојена је жалба тужене и првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се измени пресуда Основног суда у Новом Саду П2. 1811/2017 од 06.06.2018. године тако што би се обавезао тужилац да на име свог дела доприноса за издржавање малолетне тужене плаћа месечно износ од 20% од својих редовних месечних примања умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање почев од дана доношења пресуде па убудуће, док за то постоје законски услови сваког 1. до 10. у месецу за текући месец, исплатом на рачун мајке малолетне тужене ВВ и обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка у

износу од 18.000,00 динара. Обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни других битних повреда одредаба парничног поступка које би могле представљати основ за уважавање ревизије тужиоца.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Новом Саду П2. 1811/17 од 06.06.2018. године разведен је брак између тужиоца и мајке малолетне тужене и одређено да ће тужилац на име свог дела доприноса за издржавање малолетне тужене плаћати износ од 25% од зараде коју остварује, умањену за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање почев од 15.11.2017. године, исплатом доспелих рата одједном, а убудуће док за то постоје законски услови сваког 1. до 10. у месецу за текући месец на рачун мајке. Тужилац је рођен 1972. године, ..., стално запослен у Заводу за ... са примањима 110-120.000,00 динара месечно. Трошкови потребни за намирне његових потреба хране, одеће, обуће, бензина, комуналија, грејања крећу се око 60-70.000,00 динара. Од јуна 2019. године плаћа месечну рату у износу од 16-17.000,00 динара на име отплате кредита за куповину аутомобила у висини од 600.000,00 динара, а од септембра 2020. године плаћа месечни анuitет у износу од 25.000,00 динара на име бескаматног зајма у висини од 9.950 евра којим је исплатио сродника за наследство, односно имање које поседује у ... Живи у породичном стану који је у његовом власништву. Предложио је да на име свог дела доприноса за издржавање малолетне ББ плаћа месечни износ 20-25.000,00 динара сматрајући га реалним. Доброг је здравственог стања и нема обавезу издржавања других лица, осим малолетне тужене. Мајка малолетне тужене је рођена 1972. године, ..., запослена и остварује месечну зараду од 89.000,00 динара. Од 2012. године, плаћа месечну рату од 311 евра на име стамбеног кредита за куповину стана и рату краткорочног кредита у износу од 10.200,00 динара. Режије на месечном нивоу износе 18.000,00 динара. Доброг је здравственог стања и нема обавезу издржавања других лица, осим малолетне ББ. Малолетна тужена је ученица ... разреда основне школе. Према наводима законске заступнице укупне месечне потребе малолетне ББ износе око 70.000,00 динара, које се односе на исхрану, хигијену, школске и ваншколске активности, а које успева да подмири уз помоћ својих родитеља. Од момента доношења претходне пресуде тужилац је редовно исплаћивао доприносе за дечје издржавање, а они су варирали од месеца до месеца (26- 30.000,00 динара).

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев, закључујући да су се у смислу одредбе члана 164. ПЗ стекли услови да се обавеза тужиоца одређена претходном одлуком снизи али не у износу који се тражи тужбеним захтевом. Утврдио је промену прилика на обе стране, да су се

тузилац и законска заступница-мајка мал. тужене кредитно задужили што се одразило на њихов укупан животни стандард, пре свега тужиоца као дужника издржавања.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев, оцењујући да је првостепени суд правилно утврдио промену прилика на обе стране, али да је извео погрешан закључак да су се стекли услови за снижење утврђене обавезе тужиоца да доприноси издржавању малолетне тужене. Ово стога што околности које наводи тужилац као разлог за снижавање његове утврђене обавезе издржавања, кредитно задуживање ради решавања имовинских односа са другим сродницима и куповине аутомобила, нису од утицаја, односно нису разлог за снижење обавезе тужиоца, јер су то самовољно предузете радње тужиоца који је знао да има утврђену законску обавезу издржавања мал. детета.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је другостепени суд применио материјално право при одлучивању о тужбеном захтеву којим је тражена промена раније донете одлуке о висини издржавања.

Одредбом члана 160. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр.18/05, 72/11 и 6/15) је прописано да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1), као и да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2), да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3). Према члану 162. став 3. истог Закона ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања, а одредбом члана 164. овог Закона, прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Правилно нижестепени судови налазе да је дошло до промењених околности код обе стране и код тужиоца и код законске заступнице-мајке мал. тужене од када је донета претходна одлука о висини издржавања. Међутим, код свих промењених околности на страни тужене са једне стране, и промењених околности које тужилац наводи као разлог за снижење његове утврђене обавезе издржавања малолетног детета, имајући у виду његове финансијске могућности, са друге стране, и по оцени овог суда нису се стекли услови за смањење обавезе издржавања ћерке ББ од стране оца, овде тужиоца. Ово с обзиром да су му, код свих промењених околности, могућности такве да може да доприноси издржавању детета са утврђеним износом, без угрожавања сопствене егзистенције, а да издржавање детета не може да трпи због кредитног задуживања тужиоца које је личне природе и свесно предузето од стране тужиоца и поред постојања утврђене обавезе издржавања, због чега је супротно ревизијским наводима тужиоца, побиијаном одлуком правилно одбијен као неоснован тужбени захтев. Супротно наводима ревизије, потребе мал. детета у овом поступку су правилно утврђене и децидно наведене, применом члана 160. став 1 и 2. ПЗ, и адекватне узрасту детета, сходно обавезама и активностима и финансијским могућностима родитеља чији стандард дете прати, због чега се неосновано у ревизији паушално наводи много нижи износ на име месечних потреба који је по личном мишљењу ревидента адекватан

узрасту малолетне тужене, због чега нису испуњени услови за измену-смањење обавезе издржавања која је установљена претходном одлуком и то правилном применом одредби члана 160. став 3. и 162. став 2. и 3. Породичног закона. С обзиром на изнето, неосновани су ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права.

На основу члана 414. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић